

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 214

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 415

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1362/1949 «περὶ ἱδρύσεως, ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἑνιαίας ὀργανώσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Βιβλιοθηκῶν».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1362/1949, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Προκειμένου περὶ Κεντρικῶν κατὰ περιφερείας Βιβλιοθηκῶν, ὁ ὡς ἄνω ἀριθμὸς τῶν Ταξινόμων ὁρίζεται εἰς τρεῖς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διακινήσεως τῶν εἰς τὰς Κεντρικὰς Βιβλιοθήκας διατιθεμένων βιβλιοαυτοκινήτων εἰς περιοχὰς τῆς ἁρμοδιότητός των, συνιστῶνται αἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μόνιμοι.

Β΄ Κατηγορίας.

Δύο (2) θέσεις Ταξινόμων ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ ἕως 6ῳ.

β) Προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 385/69 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ 1198/1972 «περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν Ο.Τ.Α. καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων νομοθεσίας».

Δύο (2) θέσεις ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν δύναται νὰ μετακινῆται ἄνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ, καταβάλλονται δὲ αὐτῷ, πάντα τὰ ἔξοδα μετακινήσεως καὶ παραμονῆς ἐκτὸς ἕδρας, κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 417

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 131-175 τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς αὗται τροποποιηθεῖσαι ἴσχυον κατὰ τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1967, συμπληρούμεναι καὶ τροποποιούμεναι διὰ τοῦ παρόντος. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐδάφια α΄ καὶ ιε΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 132 ἀντικαθίστανται οὕτω:

«α) Ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδίωξις, ἔργῳ ἢ λόγῳ, τῆς διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπῆς τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

ιε) Ἡ ὑπὸ προϊσταμένου—κριτοῦ σύνταξις ἐκθέσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ἄνευ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἔκθεσις νὰ μὴ ἀποδίδῃ τὴν πραγματικὴν ὑπηρεσιακὴν συμπεριφορὰν καὶ ποιότητα τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος κατάρτισις τῶν ἐκθέσεων».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 133 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνός, εἰς μηνιαίας δόσεις, ἑκάστης τούτων ὁριζομένης, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν. Τὸ πρόστιμον ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὁποῖον βαρύνουν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καθοριζομένων εἰδικῶν ταμείων».

2. Τὸ ἐδάφιον η' τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 133 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«η) διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν πειθαρχικῶν ποινῶν βαρυτέρων τοῦ προστίμου ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 134 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«7. Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ ἓν ἔτος, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, μετὰ διετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν δύο μηνῶν, μετὰ τετραετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, μετὰ πενταετίαν καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων δὲν ἐτιμωρήθη δι' οἱασδήποτε ποινῆς».

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 138 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«3. Ὁσάκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει, καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, βεβαιοῦται ρητῶς ἡ ὕπαρξις ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικήν, ἀπόφασιν ἀπαλλακτικὴν ἢ καταγνωστικήν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικήν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 133 ἡ ὁριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς, ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς κατεστῇ ἀμετάκλητος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 142 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν:

α) οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου,

β) τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

γ) τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια καὶ

δ) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας».

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 143, 173 καὶ 174 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 143:

«1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν, εἰδικώτερον δὲ ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

γ) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

δ) ὁ διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ κάτω.

ε) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας καὶ ὁ ἔπαρχος ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας Ὑπουργείων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ εἰς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

στ) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων,

ζ) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

2. Ἐπίσης, πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων,

β) οἱ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος καὶ ἀντεπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς Ὑπηρεσίας τούτων,

γ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων,

δ) οἱ διοικηταὶ μονάδων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, οἱ διευθυνταὶ καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας,

ε) ὁ γενικὸς γραμματεὺς αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὁ ἐξομοιούμενος πρὸς γενικὸν γραμματέα Ὑπουργείου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

στ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπὶ πάντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ὁ νομάρχης, πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας του.

3. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι:

α) ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς ὡς καὶ ὁ μετέχων τῆς διοικήσεως γενικὸς γραμματεὺς νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου,

β) ὁ Πρύτανις Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος,

γ) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

δ) ὁ προϊστάμενος διευθύνσεως ἢ αὐτοτελοῦς τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου, τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων καὶ

ε) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου, τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

5. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ θητείᾳ ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 144 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἑξῆς διακρίσεις:

α) ὁ Ὑπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ὑπουργείου μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

γ) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου, ὡς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

δ) ὁ ἔπαρχος, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητής, ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

ε) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ καὶ ε τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 143 ὁριζόμενοι ἀσκοῦν πειθαρχικὴν ἁρμοδιότητα γενικοῦ γραμματέως Ὑπουργείου,

στ) οἱ ὑπὸ στοιχεῖον δ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 143 ὁριζόμενοι, ἐὰν εἶναι ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, ἐὰν εἶναι ἀνώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου, ἐὰν δὲ κατώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου αὐτῶν,

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

3. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἑξῆς διακρίσεις:

α) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β καὶ γ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 143 ὁριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς καὶ

β) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα δ καὶ ε τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 143 ὁριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 145 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλέπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβάνεται καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Ἁρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογίαν ἄρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἁρμοδίως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογίαν. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ εἰς διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τούτου πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Παραπομπὴ εἰς ἀμέσως ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον, δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἤθελε κρίνει ὅτι τὸ ἀδίκημα ἐπισύρει ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἁρμοδιότητός του. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύναται νὰ γίνῃ περαιτέρω παραπομπὴ μέχρι καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, μέχρι καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ παραπομπὴ δύναται νὰ γίνῃ εἰς ὑπέρτερον αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενον».

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν ἡμίσεος μηνός.

2. Ἁρμόδιον διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἄρθρα 146 καὶ 165 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 146 :

«1. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια εἶναι πενταμελῆ ἢ τριμελῆ, συντίθενται δέ, συγκροτοῦνται καὶ λειτουργοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τρόπον. Τὰ πενταμελῆ συμβούλια εἶναι ἁρμόδια πρὸς πειθαρχικὴν κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως καὶ 2ῳ ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχοις, τὰ δὲ τριμελῆ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων 7ου βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

2. Προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως ἀνωτάτων ὑπαλλήλων, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ, τὸ κατ' ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ Νόμου 22/1975 ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον. Εἰδικῶς, προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως τῶν, ἐπὶ βαθμοῖς 1ῳ ἢ ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, ὑπαλλήλων τῶν κατ' ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ Σύγκλητος.

3. Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν προκειμένου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων διατάξεων.

4. Ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

5. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια κρίνουν: α) εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ β) ἐπὶ ἐφέσει, δυνάμενα νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν πειθαρχικὴν ποινήν.

6. Συγκρούσεις ἁρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, εἴτε καταφατικαί, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικαί, ἐφ' ὅσον εἶναι ἢ κατέστησαν τελεσίδικοι, αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἴρονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ προσηκόντως βεβαιωμένῃ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου ἤ, προκειμένου περὶ καταφατικῆς συγκρούσεως, καὶ τοῦ προέδρου τινὸς τῶν ἐπιληφθέντων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 147 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνει ἐπὶ προσφυγῶν :

α) κατ' ἀποφάσεων Ὑπουργοῦ, ἐπιβαλλουσῶν οἱανδήποτε ποινήν,

β) κατ' ἀποφάσεων, ἐπιβαλλουσῶν οἱανδήποτε ποινὴν τῶν Διοικητοῦ Ἁγίου Ὄρους, Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ, τοῦ μετέχοντος τῆς διοικήσεως Γενικοῦ Γραμματέως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τοῦ Πρυτάνεως Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος καὶ

γ) κατ' ἀποφάσεων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν οἱανδήποτε πειθαρχικὴν ποινήν, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῆς διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος, τοῦ ὑποβιβασμοῦ καὶ τῆς ὁριστικῆς παύσεως».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 148 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«β) μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, τὸ πρότερον ἐπιληφθέν, προκειμένου δὲ περὶ συνδικάσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2 ὑπαλλήλων ὑπαγομένων λόγῳ βαθμοῦ εἰς διάφορα συμβούλια, τὸ ἐκ τούτων ἀνώτερον».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 149 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«1. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς κρίνῃ ὅτι, τὸ ἀδίκημα εἶναι τιμωρητέον διὰ ποινῆς μείζονος τῆς ἁρμοδιότητός του, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου. Ἡ παραπομπὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπάρχει περὶ ταύτης ἠτιολογημένη πρότασις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἡ τοιαύτη παραπομπὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου.

2. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς Νομάρχου ἢ ὁ ἔπαρχος, λαμβάνοντες γνῶσιν περὶ τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν κίνησιν τῆς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 120 διατυπούμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπαλλήλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπεμπτηρίου, κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 150, ἐγγράφου, διὰ τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ ἀργία. Καθ' ὑπαλλήλου, τεθέντος εἰς ἀργίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 119, λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ μὴ ἐπανερχομένου εἶτα εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ παραπομπὴ διὰ τὰς πράξεις ἕνεκα τῶν ὁποίων ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ κατεδικάσθη, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 150 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«1. Ἡ ἔκδοσις τοῦ, κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 149 παραπεμπτηρίου ἐγγράφου καταργεῖ τὴν μήπω περατωθεῖσαν δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 149 παραπομπήν.

3. Γενομένη παραπομπὴ δὲν ἀνακαλεῖται.

4. Ἐν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δέον νὰ μνημονεύωνται τὰ συνιστῶντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωκόμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 158 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«Ἐπὶ αὐτεπαγγέλτου διώξεως, ὁ μὲν Ὑπουργὸς καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ἢ τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργοῦν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 149 ὁριζόμενα, πᾶς δὲ ἕτερος πλὴν τοῦ Ὑπουργοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενος, ἐπιληφθεὶς τῆς διώξεως, καθ' οἱονδήποτε στάδιον τῶν ἀνακρίσεων, ἐὰν τὸ εἰκαζόμενον ἀδίκημα ἐπάγεται κατὰ τὴν κρίσιν του ποινὴν μείζονα τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 145 παρ. 5, ἐδάφια τέταρτον καὶ πέμπτον, ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 17.

Αἱ παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 159 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω:

«3. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος, δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως ἓν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, εἰς τὸ ὁποῖον διαβιβάζει τὸν σχηματισθέντα φάκελον.

4. Εἰσηγητήν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, δύναται νὰ ὁρίσῃ ὁ πρόεδρος καὶ ἅμα τῇ λήψει τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 149 καὶ 150 παραπεμπτηρίου ἐγγράφου.

5. Ἐὰν ὁ πρόεδρος κρίνῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὥριμος πρὸς συζήτησιν, εἰσάγει ταύτην ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἵνα τοῦτο ἀποφασίσῃ εἴτε τὴν κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν τοῦ διωκομένου, εἴτε τὴν ἄνευ ταύτης ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ».

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 160 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπὶ παραπομπῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 145, εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, μετὰ κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλῆσις εἰς ἀπολογίαν».

Ἄρθρον 19.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 162 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω:

«2. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια ὡς καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐνώπιον αὐτῶν αὐτοπρόσωπον παράστασιν τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ διωκόμενος ὑπάλληλος.

3. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον κρίνει ἀναγκαίαν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίας, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης».

Ἄρθρον 20.

1. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 168 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω:

«4. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δέ, αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων καὶ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων, εἰς τοὺς δικαιουμένους πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων εἰς τὸν ἐκδώσαντα τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν κριθέντα ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 160 παρ. 6 ὁριζόμενα».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 168 προστίθεται παράγραφος 6, ἔχουσα οὕτω:

«6. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται».

Ἄρθρον 21.

Αἱ παράγραφοι 1, 2, 4, 6 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 169 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω:

«1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις: α) τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων, πλὴν τῶν κατ' ἄρθρον 147 ὑποκειμένων εἰς προσφυγὴν καὶ β) τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἢ ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργός, εἰς τοὺς ὁποίους κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπόφασις. Ἡ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἔφεσις χωρεῖ καὶ κατὰ τῶν ἀπαλλακτικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀσκοῦντος ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργοῦ, ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως.

6. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, κρίνοντα ἐπὶ ἐφέσεως: α) τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου ἢ ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν χείρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν ποινὴν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀσκή-

σεως ἐφέσεων καὶ ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, συνεκδικάζοντα ἀμφοτέρας τὰς ἐφέσεις, δὲν δεσμεύονται ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς ποινῆς.

9. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως καθιστᾷ ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην ἔφεσιν».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 170 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«1. Εἰς ἄσκησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 147, προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δικαιοῦται μόνον ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως παραστῇ ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

5. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κρῖνον ἐπὶ προσφυγῆς, δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφυγόντος ὑπαλλήλου».

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 171 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 138 ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ οἰκεῖος Ὑπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ ἀθωωθείς.

2. Ἡ αἴτησις ἐπαναλήψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἀπαλλαγὴ ἢ ἐπιβολὴ ἐλαφροτέρας ποινῆς. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὁριστικῆς παύσεως ἢ τοῦ ὑποβιβασμοῦ, δύναται κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης νὰ ἀποφασισθῇ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ὑπαλλήλου, ὁπότε οὗτος καταλαμβάνει τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν τοῦ βαθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκαθίσταται, ἤ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει τὴν πρώτην κενωθησομένην τοιαύτην».

Ἄρθρον 24.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 172 ἀντικαθίστανται οὕτω:

«1. Ἡ τελεσίδικος καταστᾶσα πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τιμωρηθέντος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, οὐδέποτε ὅμως ἐκ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

4. Ἁρμόδιος διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελῶν τῆς δίκης εἶναι ὁ ἐκδοὺς τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν πειθαρχικῶς προϊστάμενος, ἢ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐκδόντος ταύτην διοικητικοῦ συμβουλίου νομικοῦ προσώπου ἢ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 25.

Διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου, δύναται νὰ καθορίζωνται καθ' Ὑπουργεῖον ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ἓν ἢ πλείονα) τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου, κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰς ὑπηρεσίας του προσωπικοῦ, ἐπιτρεπομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας, ἀποκλειομένης πάντως τῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς παύσεως.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

Ἡ παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν.

Ἄθρον 27.

Ὅπου ἐν τῷ πειθαρχικῷ δικαίῳ γίνεται μνεία:

α) «Ὑπουργοῦ» νοεῖται καὶ ὁ οἰκεῖος «Ὑφυπουργός».

β) «Διοικητικοῦ συμβουλίου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου» νοεῖται καὶ τὸ ὑπὸ τυχὸν ἄλλην ὀνομασίαν συλλογικὸν ὄργανον διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου,

γ) «Πρυτάνεως» νοεῖται καὶ ὁ ὑπὸ διάφορον ὀνομασίαν ἐπέχων θέσιν πρυτάνεως ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος, καὶ

δ) «πειθαρχικῆς ἀγωγῆς» νοεῖται «τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον».

Ἄρθρον 28.

Δὲν θίγονται αἱ ἰσχύουσαι πειθαρχικαὶ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης ὅμως νομοθεσίας, περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, προβλεπόμενα Προεδρικὰ Διατάγματα, τὰ καθορίζοντα τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας, ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 22/1975 προβλεπομένην κωδικοποίησιν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπαλληλικὸς Κῶδιξ», ἐπιτρέπεται ὅπως περιληφθοῦν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐκδοθέντος ἢ ἐκδοθησομένου νόμου, ἀφορῶντος εἰς θέματα τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μὴ ἀποκλειομένης τῆς κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον καὶ μόνον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 30.

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα, τελεσθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μήπω ὁριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος διέπονται καὶ αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς συνεπείᾳ ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἑφεξῆς ἀσκηθησόμεναι ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ προσωρινῆς παύσεως, ἐπιβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, α) ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, β) αναθεωροῦνται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν κατέστη τελεσίδικος καὶ δὲν ἠσκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ γ) ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐὰν ἠσκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἄρχεται νέα πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς πειθαρχικαὶ δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 5 καὶ ἑπομένας τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν.δ. 285/1972 ὑπηρεσιακῶν πειθαρ-

χικῶν συμβουλίων συνεχίζονται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὑπ' αὐτῶν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Καταργοῦνται:

α) Τὸ ν.δ. 750/1970 «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου»,

β) Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ν.δ. 751/1970 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς δ' αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις κρίνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων πειθαρχικῶν διατάξεων,

γ) Τὸ ν.δ. 1112/1972, καθ' ὃ μέρος τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν, συμπλήρωσιν καὶ κατάργησιν διατάξεων τοῦ ν.δ. 750/1970,

δ) Τὸ β.δ. 285/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου»,

ε) Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ν. 22/1975 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.», μὴ θιγομένων τῶν λοιπῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, καὶ

στ) πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ».

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 587

Περὶ μετονομασίας θέσεων ἐν τῷ Νομῷ Ἀττικῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος (Π.Δ. 933/1975).

2. Τὰς ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 213/5.4.1976, Ε.Π. 125/27.3.1976 καὶ Ε.Π. 30/30.1.1976 προτάσει τῶν Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν Διαμερισμάτων Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, Δυτικῆς Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς ἀντιστοίχως.

3. Τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν συμβουλίου τοπωνυμιῶν, ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 26ης Μαΐου 1976.

4. Τῆς ὑπ' ἀριθ. 485, τῆς 7ης Ἰουλίου 1976, γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τῷ Νομῷ Ἀττικῆς

Α' Ἐπαρχία Ἀττικῆς:

1. Ἡ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἡλιουπόλεως θέσις «Σέσι» μετονομάζεται εἰς «Ἴσωμα».

2. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Παιανίας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Κατσουλιέρθι» εἰς «Λοφίο», «Πηλιά» εἰς «Δάσος», «Πυργάθι» εἰς «Πυργάρι», «Καμάρθι» εἰς «Καμάρα», «Βίλιζα» εἰς «Ἀρχοντικό».

3. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Κρωπίας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Κιάφα Βήτη» εἰς «Αὐχένας», «Νησίζα» εἰς «Νησίδα», «Φούσα» εἰς «Κάμπος», «Πράρι» εἰς «Πουρνάρι», «Γκόνε» εἰς «Γωνιά», «Ἄρα Ντάρδες» εἰς «Ἀχλαδιές», «Σπιθάρι Βένης εἰς «Κέδροι».

4. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Σπάτων - Λούτσας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Πετρέζα» εἰς «Πέτρες», «Βένια» εἰς «Κέδροι», «Μπέσκουζα» εἰς «Ἀγριοκρέμμυδο», «Καμάρεζα» εἰς «Καμάρα», «Πέργεζα» εἰς «Νεροκράτημα», «Κρόϊ Ρούση» εἰς «Βρύση», «Βελανιδέζα» εἰς «Βελανιδιά».

5. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Μαρκοπούλου Μεσογαίας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Γκονέτσα» εἰς «Γωνίτσα», «Γκούρι Μπάρδα» εἰς «Λευκόπετρα», «Καυσιγιάννη» εἰς «Πηγάδι», «Γκούρι Γκλία» εἰς «Μακρυὰ Πέτρα», «Ντρίβλιο» εἰς «Κτήματα», «Μπαθίστα» εἰς «Κουκκίστρα», «Χάβοσι» εἰς «Κάθισμα», «Μύρτιζα» εἰς «Μυρτιά», «Κιλκέριζα» εἰς «Ἀσβεστότοπος», «Καδὴ» εἰς «Γιδοτόπι», «Καγκέλα» εἰς «Κορυφές», «Φούσα Μπάρδα» εἰς «Ἀσπρόκαμπος».

6. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀχαρνῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Τσαούσι» εἰς «Κορφούλα», «Κατσιμήδι» εἰς «Κατσιμίδι», «Καραούλι» εἰς «Σκοπιά», «Μάλιζα» εἰς «Μύτη», «Καρκάνια» εἰς «Σκληρό», «Ρασίθια» εἰς «Ἀγριάδες», «Μαλιμέσι» εἰς «Μεσοβούνι», «Γκιόλα» εἰς «Βυθίσματα», «Ἀγόρα» εἰς «Βούλιασμα», «Λυμικός» εἰς «Λοιμικός», «Ἀμυγδαλέζα» εἰς «Ἀμυγδαλιές», «Φλάμπουρι» εἰς «Φλάμπουρο», «Θέριζας Ρ.» εἰς «Βατουριώνας Ρ.», «Καζανᾶ» εἰς «Καζανάς», «Μπούσκεζο» εἰς «Δασάκι».

7. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Κερατέας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Τσουργέλι» εἰς «Κορυφή», «Τουρκοκορίκι» εἰς «Ἐλιές», «Βίγκλιζα» εἰς «Ἀγναντερό», «Λαχώρι» εἰς «Λαχόρι», «Κοσίτσιζα» εἰς «Ἀγριάδες», «Λουτρόθι» εἰς «Λουτρά», «Σπηλιαζέζα» εἰς «Σπηλιά», «Δικέλιζα» εἰς «Δικέλι», «Βρομοπούσι» εἰς «Βρομοπήγαδο», «Καμάριζα» εἰς «Καμάρα», «Βραγόνιζες» εἰς «Βραγόνι», «Καλιβέρδα» εἰς «Βραχάκι», «Φέριζα» εἰς «Βάτα», «Βάλμος» εἰς «Ἀλογάρης», «Ἀρῆ» εἰς «Ἀρῆς», «Κιαφαμάριζα» εἰς «Κουμαροδιάσελλο», «Μητροπήτι» εἰς «Μητροσπίτι», «Τογανίον» εἰς «Τηγάνι», «Μάκριζα» εἰς «Μυλόπετρα», «Τζώρα» εἰς «Κουρούνα», «Ρεμπάρια» εἰς «Χορταριά», «Συντερίκη» εἰς «Ἁγία Εἰρήνη», «Βαθὺ Σπληθάρι» εἰς «Βύθισμα».

8. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Λαυρεωτικῆς κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Σπιθαροπούσι» εἰς «Πηγάδι», «Βιλανόϊρα» εἰς «Βιλανόρια».

9. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἄνω Λιοσίων κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Ντάρδιζα» εἰς «Ἀχλαδιά», «Κορακοφωλέζα» εἰς «Κορακοφωλιά», «Μασούρη» εἰς «Μασούρι», «Πυργάθι» εἰς «Πυργάρι», «Μαγουλέζα» εἰς «Μάγουλο», «Καλιετῆρι» εἰς «Σκαλιστῆρι», «Σούρέζα» εἰς «Ἀμμουδιά», «Λιούγκα» εἰς «Κουτάλα».

10. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Φυλῆς κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Ντράσιζα» εἰς «Πλάκα», «Κάστριζά» εἰς «Πυργάκι», «Σούτα» εἰς «Ἴσωμα», «Καλιρέτζι» εἰς «Ἄλογο», «Ρουμάνι» εἰς «Δασάκι», «Στράτι» εἰς «Ὁμαλή», «Πλιάσα» εἰς «Σχιστό», «Πλάτωσι» εἰς «Πλάτωμα», «Φίχος Ρ.» εἰς «Συκόρρεμα», «Γκούρας Ρ.» εἰς «Ρεματάκι», «Κρισιλιώτα» εἰς «Ἀγριάδες».

11. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Αὐλῶνος κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Λήσθι» εἰς «Ἀριά», «Μαλιζέζα» εἰς «Μαυροκορφή», «Πελεκούστιζα» εἰς «Πελεκούδα», «Κοκκορέτσεζα» εἰς «Ἀγριοφυστικιά», «Βίλιτζα» εἰς «Ἀγναντερό», «Μπερμπάτι» εἰς «Νυχτοπάτης», «Παλιοκατούνι» εἰς «Παλιοχῶρι», «Σαμακείλη» εἰς «Σαμακίλι», «Μπάθεζα Ρ» εἰς «Κουκκίστρα Ρ.», «Φούσια Μπάρδα» εἰς «Ἀσπρόκαμπος», «Τρεπέτα» εἰς «Τρύπια Πέτρα», «Κουντούπα» εἰς «Κουτούπα», «Βούντημα» εἰς «Βούτημα», «Βαμβακίστα. Ρ.» εἰς «Μπαμπακιά», «Μάλια» εἰς «Κορυφή», «Σούσι Ρ» εἰς «Ρεματιά», «Μπαθέζα Ρ.» εἰς «Κουκκίστρα Ρ.», «Ντιστρίλια» εἰς «Νεροτριβή», «Κατσέλεζα» εἰς «Ραχούλα», «Μάλεζα» εἰς «Μύτικας».

12. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Καλυβίων - Θορικοῦ κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Καμάριζα» εἰς «Καμάρα», «Ντρόσκεζο» εἰς «Κουνουκλιά», «Ρεθκόκλι» εἰς «Στεφάνα», «Κάλμη» εἰς «Καλαμιές», «Λυκουρίζα» εἰς «Λυκοφωλιά», «Χιορόμα» εἰς «Καρυφή», «Κιτέζα» εἰς «Βίγλισμα», «Τσούμπα Κιτέζας» εἰς «Κορυφούλα».

13. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Κουβαρᾶ κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Φούσια» εἰς «Κάμπος», «Φανόσι» εἰς «Φανάρι», «Κοπρερέρα» εἰς «Κοπριές», «Πρόϊ Στεῖρι» εἰς «Στειρόρρεμα».

14. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Μαλακάσης κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Ἀμυγδαλέζα» εἰς «Ἀμυγδαλιά», «Λούρη» εἰς «Λούρι», «Κρακούλι» εἰς «Βράχος», «Μπιλέτσι» εἰς «Κορφή», «Σπαρτέζα» εἰς «Σπαρτιά».

15. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Γραμματικοῦ κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Πελκουζί Ρ.» εἰς «Μαυρονέρι Ρ.», «Μηλιάγκορα» εἰς «Μηλιές», «Ἀραχοῦντες» εἰς «Στενοχώραφο», «Ἀγριλέζα» εἰς «Ἀγριλιά», «Πέλιζα Βάρφαρα» εἰς «Δασάκι», «Βίγκλιζα» εἰς «Ἀγναντερό», «Καταφίχθι» εἰς «Καταφύγι», «Τσουγκάρι» εἰς «Τουμπάρι», «Φάνισε» εἰς «Φανάρι», «Πυργάθι» εἰς «Πυργάρι», «Κατσουλέριζα» εἰς «Κατσουλιέρης», «Ἔρεζα» εἰς «Λέρας», «Μπαρθίτσα» εἰς «Κουκκίστρα», «Πράθι» εἰς «Πουρνάρι», «Μυρτέζα» εἰς «Μυρτιές», «Ἀγριλὲ» εἰς «Ἀγριελιά», «Βιστάρθι» εἰς «Στάβλος», «Σκίμπι» εἰς «Βράχος».

16. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Σκάλας Ὠρωποῦ θέσις «Καμὰρ» μετονομάζεται εἰς «Καμάρι».

17. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Συκαμίνου θέσις «Σπιθάρια» μετονομάζεται εἰς «Πιθάρι».

18. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Καλάμου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Σπέλλα» εἰς «Σπήλια», «Κακόσι Ρ.» εἰς «Κακόρρεμα», «Σαλαμίδι Ρ.» εἰς «Ρέμα», «Γκριμάδα» εἰς «Γκρεμός», «Χαμόλεζα» εἰς «Χαμήλωμα», «Κούκια» εἰς «Κοκκινόγεια».

19. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Παλαιᾶς Φωκαίας θέσις «Καταφύκι» μετονομάζεται εἰς «Καταφύγι».

20. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Ἀναβύσσου θέσις «Γιουρντὰ» μετονομάζεται εἰς «Μύτικας».

21. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Μαραθῶνος κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Μερτέζα Ρ.» εἰς «Μυρτιὰ Ρ.», «Ἀγριλέζα» εἰς «Ἀγριλιά», «Ρίζαρ» εἰς «Ριζάρι», «Πήλιουρας» εἰς «Παλιοῦρι», «Δάφνιζα» εἰς «Δάφνες», «Πλιάκεζα» εἰς «Γριά», «Μπίγκιζα» εἰς «Ραβδί», «Γκούρι» εἰς «Πετρώματα», «Σπάρτεζος Ρ.» εἰς «Σπαρτόρρεμα».

22. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Ἀφιδνῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Ντράσιζα» εἰς «Πλάκα», «Λίκεζα» εἰς «Λύκαινα», «Λιάκου Ρίθι» εἰς «Στεφάνα», «Σίνιτσα» εἰς «Βοσκοτόπι», «Μαλιαμίνι» εἰς «Μύτικας», «Ρίπτες» εἰς «Νεροφαγώματα».

23. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Πολυδενδρίου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Ρουμπάρι» εἰς «Χορταριά», «Σινάκα» εἰς «Σκῖνα», «Ντράσιζα» εἰς «Πλάκα», «Γκράπεζα» εἰς «Τρῦπες», «Μάλια Γκράβισα» εἰς «Σπηλιοκορφή».

24. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Βαρνάβα κατωτέρω θεσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Γκούρι» εἰς «Πέτρα», «Ζάστανη» εἰς «Κακοτοπιά», «Σαμάρθι» εἰς «Σαμάρι», «Πουρίθι» εἰς «Πωριά», «Πελκουζί Ρ.» εἰς «Βαρύρρεμα».

25. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Καπανδριτίου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Λέπουρθι» εἰς «Λαγοτόπι», «Ντράσεζας Ρ.» εἰς «Λάκκα Ρ», «Βαθυρούσι» εἰς «Βοσκοτόπι», «Ραβὲς Ρ.» εἰς «Στεφανόρρεμα», «Κοκκορέτσιζα» εἰς «Ἀγριοφυστικιά».

26. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Σταμάτας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Σκάρπα» εἰς «Βουνοκορφή», «Κουκουνάρθι» εἰς «Κουκουναριές», «Μυγδαλέζα» εἰς «Ἀμυγδαλιά», «Γκούριζας Ρ.» εἰς «Πετρόρρεμα».

27. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Ἁγίου Στεφάνου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Σπάτι» εἰς «Μύτη», «Ἐρ. Σπατατζίκι» εἰς «Πευκῶνας».

28. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Ραφήνας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Σκίμθι» εἰς «Βραχάκι», «Ἀσκητάριο» εἰς «Ἀσκηταρειό».

29. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Νέας Μάκρης θέσις «Γεροσάκκούλιον» μετονομάζεται εἰς «Ἀγ. Μαρῖνα».

30. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Παλλήνης θέσις «Μάρεζα» μετονομάζεται εἰς «Κουμαριές».

Β' Ἐπαρχία Μεγαρίδος

1. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Μεγαρέων κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Σκιμπιμπάρδι» εἰς «Ἄσπρη Πέτρα», «Μπιστάρδα» εἰς «Οὐρά», «Βρέστιζα» εἰς «Ἀμπέλια», «Λύσι» εἰς «Δεντρί», «Ζάστανα» εἰς «Κακατόπι», «Γκούρα» εἰς «Πέτρα», «Ντουράκος» εἰς «Παληκάρι», «Μπούρι» εἰς «Βοσκοτόπι», «Πρίφτη» εἰς «Παπᾶς», «Βερόρι» εἰς «Καλοκαιρινά», «Πίκα» εἰς «Στάλαμα», «Λιόπεσι» εἰς «Γελαδοτόπι», «Βενίστρες» εἰς «Κέδρα», «Μαρούγκα» εἰς «Μαρούλα», «Μυγδαλέζα Ρ.» εἰς «Ἀμυγδαλιὰ Ρ.», «Κιάφα Σκίπιγε» εἰς «Ὄρνια», «Ζωϊρέζα» εἰς «Κορφούλα», «Βούθολα» εἰς «Βούθιλα», «Στίκα» εἰς «Λύχένας».

2. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Βιλίων κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Μάλια» εἰς «Κορφή», «Ἄνω Βένιζα» εἰς «Πάνω Κέδρα», «Μούρτεζα» εἰς «Μυρτούλα», «Κιάφα Φίχθι», εἰς «Αὐχένας», «Λεστόρι» εἰς «Μαλλιαρά», «Κιάφα Σούρι» εἰς «Ἀμμουδερή», «Θέρκιζα» εἰς «Γεννήματα», «Γκούρας Ρ.» εἰς «Πέτρα Ρ.», «Πλέτιζα» εἰς «Μελίσσι», «Κιάφα» εἰς «Αὐχένας», «Τάροσι» εἰς «Κορφή», «Ντασμάδι Ρ.» εἰς «Κριαρόρρεμα», «Ντασμάδι» εἰς «Κριάρι».

3. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Μάνδρας κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς :

«Βίλιζα» εἰς «Βίγλα», «Καραμπὶ Ρ.» εἰς «Ρέμα», «Μπογάζι» εἰς «Ποταμιά», «Μαρσόρι» εἰς «Ὑψώματα», «Κούρτιζα» εἰς «Πλαγιά», «Ρεβίστα» εἰς «Κορφούλα», «Βορινὲ» εἰς «Βορεινό», «Καραούλι» εἰς «Σκοπιά», «Κιάφα» εἰς «Λύχένας», «Μαρίνια Σπέλα» εἰς «Σπηλιά», «Μπαζάρι» εἰς «Ἴσωμα», «Φίχθι» εἰς «Συκιές», «Κεραμιδέζα» εἰς «Κεραμίδια», «Σκάρπα» εἰς «Σκάριφος», «Μεγ. Κατερίνη» εἰς «Κατερίνα», «Κούρι Ἁγιάζι» εἰς «Λαιμός», «Βελατούρι» εἰς «Πυραμίδα», «Μάλι Ξελαφτίστα» εἰς «Ἀγκαθιές», «Μπούφι» εἰς «Μποῦφος», «Δραμπαλέζα» εἰς «Κούνια», «Βιλιαρὶ» εἰς «Αὐχένας», «Παναγίκα» εἰς «Παναγής», «Λεκανέζα» εἰς «Λεκάνη», «Μελετάνι» εἰς «Μελετᾶνοι», «Βορὸς» εἰς «Αὐλές».

4. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀσπροπύργου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Λεντρέζα» εἰς «Βελανιδιές», «Βατάλα» εἰς «Μυτούλα», «Φούσα» εἰς «Κάμπος», «Σούρεζι» εἰς «Ἀμμουδιές», «Μαρινόρας Ρ.» εἰς «Ρεματέκι», «Μάλια» εἰς «Κορφές», «Κρέκεζα» εἰς «Σταυρός», «Κουτρουλέζα», εἰς «Στρογγυλά», «Νάσκαρι» εἰς «Λάσκαρη», «Ντούσκεζα» εἰς «Βελανιδιές», «Κοτσουλέρι» εἰς «Κατσουλιέρης», «Ντούσκεζα Ρ.» εἰς «Βελανιδιά Ρ.», «Κορορέμι» εἰς «Ρέμα».

5. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἐρυθρῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Φέρθι» εἰς «Βάτα», «Ντουσκιὰ Ρ.» εἰς «Βελανιδιὲς Ρ.», «Βακούφικα» εἰς «Μοναστηριακά».

6. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Μαγούλας θέσις «Σκόρπα» μετονομάζεται εἰς «Σκάρπα».

7. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Οἰνόης θέσις «Γκουρίστα» μετονομάζεται εἰς «Πετριές».

Γ' Ἐπαρχία Πειραιῶς:

1. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Σαλαμῖνος κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Σουράβλια» εἰς «Σφυρίχτρες», «Βρομοπούσι» εἰς «Βρομοπήγαδο», «Λούκεζες» εἰς «Βάθισμα», «Μπατσὶ» εἰς «Μπατσῆς», «Μπιζάνι» εἰς «Μύτικας».

2. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Αἰαντείου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Μάλιζα» εἰς «Κορφούλα», «Φουρίθι» εἰς «Φοῦρνοι», «Ντάρνιζα» εἰς «Ἀχλαδιές», «Πυργιακόνι» εἰς «Πύργος».

3. Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Σεληνίων θέσις «Ντάπια» μετονομάζεται εἰς «Σκοπιά».

4. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Ἀμπελακίων κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς:

«Ντοροτὸ» εἰς «Ντορωτό», «Ἄκ. Πούντα» εἰς «Ἀκρωτῆρι».

Δ' Ἐπαρχία Αἰγίνης:

Ἡ παρὰ τῇ Κοινότητι Βαθέος θέσις «Βίνκλα» μετονομάζεται εἰς «Σκοπιά».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 588

Περὶ κυρώσεως συμπληρωματικοῦ πίνακος συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἔτους 1976—1977.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 139/1969 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν, ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸν συμπληρωματικὸν πίνακα κρίσεως, ἔτους 1976—77, συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Πυροσβεστικοῦ Σώματος, βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12/29.6.1976 Πρακτικοῦ, περὶ τοῦ κριθέντος προακτέου, κατ' ἀρχαιότητα Ὑποπυραγοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ